

førrige Samling var under Forhandling her i Thinget, havde jeg den Ære at være Indenrigsminister, og jeg havde saaledes, naaget jeg var Medlem af Landssthinget, ikke Leilighed til at deltage i saadanne private Møder og private Overenskomster. Jeg kjender saaledes ikke det Allerringeste til, hvad der er foregaaet i den omtalte Henseende. Naar det erede Medlem, der lagde saamegen Vægt paa, hvad man dengang havde tænkt sig, imidlertid med Bestemthed udtalte, at man havde tænkt sig et Taarnskib, saa vil jeg dog tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, hvad der findes udtalt under Nøgtdagsforhandlingerne her i førrige Samling Sp. 2270. Det erede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig), der vistnok dengang førte Ordet paa Forslagsstillernes Begne, udtrede sig paa det anførte Sted saaledes: „Vi vilde spørge vor Styrelse med et tredje brugbart Skib, men saaledes at der gives Frihed med Hensyn til Formen. Hvis man f. Ex. finder, at et Skib med Kasematmæssig Dækket Batteri er at foretrække for et Taarnskib, saa vil den os foreslåede Bevilling give Frihed til at vælge et saadant“. Det forekommer mig dog, at man, naar henses til disse Uttringer, ikke kan sige, at man nu bliver overrasket ved, at Ministeren har valgt et Kasemat-skib. Det erede 1ste kongevalgte Medlem udtalte tillige, at man ved at vælge et Taarnskib vilde have vundet ganske betydelig i Vægt, og at man altsaa vilde have faaet Leilighed til at pantsre Skibet stærkere. Dette skal jeg til en vis Grad indrømme. Ved at vælge et eettaarns Skib — jeg tror, at der for den Bevilling, der blev given, kun kunde være Spørgsmaal om at vælge et Skib med eet Taarn — vilde man muligens være bleven sat istand til at spørge Pantsrets Dykkelse paa Skroget af Skibet noget. Men Spørgsmaalet er, om man skal sætte den største Pris paa Usaarligheden eller paa Artilleriets Styrke. Dette er et Spørgsmaal, hvorom Meningerne ere delte; men, naar man har den Anskuelse, at et stærkt Artilleri er at foretrække, saa tror jeg ogsaa, at man maa komme til det Resultat at foretrække Kasematten. Det erede kongevalgte Medlem udtalte nu vel, at det Skib, der er

valgt, havde et svagere Artilleri, end et eettaarns Skib vilde kunne faa; men det kan jeg paa ingen Maade indrømme Nødtigheden af. Der laader sig anføre forskjellige Grunde til Fordel saavel for Taarnskibe som for Kasemat-skibe, og jeg tror ingenlunde, at man i andre Mariner er kommen til en bestemt Overbevisning om, hvilket System der er at foretrække. Men jeg skal dog tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at jeg efter de Beretninger, der ere bleve mig meddelte, har al Grund til at antage, at man i Amerika for Diebliffet er betenkt paa at forandre de forskjellige større Monitører, som man har, fra Taarnskibe til Kasemat-skibe. I ethvert Fald ere Kasemat-skibene ikke nogen ny Invention, men der findes allerede Kasemat-skibe i flere fremmede Mariner, i de Mariner, der have den største Eraring for sig. For den Bevilling, der blev given i førrige Samling, kunde man, som jeg før tillod mig at sige, kun bygge enten et eettaarns Skib med to Kanoner eller et Kasemat-skib med 4 Kanoner, og Kasemat-skibet er da blevet valgt, naaget Taarnet i et Taarnskib kunde blive stærkere pantsret end Kasemat-skibet, fordi Kasemattens Pantsre giver Beskyttelse i en større Udstrækning end Taarnets. Taarnet paa „Gorm“ vejer omtrent 500,000 Pund, og denne uhyre Vægt besytter kun 2 Kanoner, medens den øvrige Del af Skibet bestemt ikke har nogen Gavn af den Beskyttelse, som Taarnet yder. Kasematten besytter derimod foruden de 4 Kanoner tillige i en ganske væsentlig Grad Skibets Maststænger og Kjelder samt den vigtigste Del af Skrostenen. Jeg tror ogsaa, at Kasemat-skibet har Fordele som Skib. I nogen Sogang overfyldes Taarnskibets laabliggende Dæk nemlig af Eoer, medens Kasematten dækker den Del af Dækket, hvort der nødvendigvis maa være Nabtinger for Luft og Paa-sage for Træl til Aldstederne. Fremdeles maa det ogsaa bemærkes, at et Taarnskib kun kan flyde til een Side ad Gangen. Dette blev allerede for bestemt fremhævet af den erede 7de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Sonquidres), hvorhos han udtalte, at, naar han heldede til et Taarnskib, saa var det kun under den Forudsætning, at man kunde bygge